



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Nouo Testamento Quatuor Eua[n]=||gelia**

**Erasmus, Desiderius**

**Erphordie, 1520**

**VD16 B 4591**

Capvt. IIII.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-34488**

MARCVM. Fo. XL.

insurrexit aduersus semetipsum ac diuisus est, non potest stare, sed finem habet. Non potest quisq̄ vasa fortis, ingressus in domum illius, diripere, nisi prius fortem alligarit, & tunc domum eius diripiet. Amen dico vobis: Omnia remittentur filiis hoīm peccata, & conuicia, quibuscunq; conuiciati fuerint. At qui cōuiciū dixerit in spiritū sc̄m, nō habet remissionē in æternū, sed obnoxius est æterno iudicio. Dicebāt em̄, sp̄m̄ immundū habet. Et veniūt mater eius & fratres, & foris stantes, miserūt ad eum qui euocarent eū, & sedebat turba circa eū, dicūtq; ei: Ecce mater tua & fr̄es tui foris q̄runt te. Et r̄ndit eis, dicens: Quæ est mater mea, & fratres mei? Et cū circūspexisset, in circuitu circū se discipulos sedentes, ait: Ecce mater mea, & fratres mei. Qui em̄ fecerit voluntatem dei, hic frater meus, & soror mea, & mater est.

¶ CAPVT. III.

T iterum cœpit docere iuxta mare, & congregata est ad eum turba multa, ita vt nauim ingressus, sederet in mari, & rota turba iuxta mare in terra erat, & docebat eos per parabolas multa, & dicebat illis in doctrina sua: Audite, Ecce exibat seminator ad seminandū. & accidit inter seminādū, aliud quidē cecidit secus viā, veneruntq; volucres cœli & comederunt illud. Aliud vero cecidit super petrosa, vbi non habuit terram multā, & statim exortū est, quod non haberet altitudinem terræ sole aut̄ exorto, æstu affectū est: & eo quod nō haberet radicē, exaruit. Et aliud cecidit in spinas, & succreuerūt spinæ ac suffocauerunt illud, & fructū non dedit. Et aliud cecidit in terrā bo-



SECUNDVM.

nam, & dabit fructū emergentē atq; crescentē : & afferebat vnum  
 triginta, & vnū sexaginta, & vnū centū. ac dicebat illis: Qui habet  
 aures ad audiendū, audiat. Cū autē coepisset esse solus, interroga-  
 uerunt eū hi qui circū illū erant cū duodecim, de parabola, & dice-  
 bat eis: Vobis datū est nosse mysteriū regni dei, illis autē qui foris  
 sunt p̄ parabolas oīa fiunt: vt vidētes videāt, & nō cernāt: & audiē-  
 tes audiāt, & non intelligāt: neq; cōuertant, & remittantur eis  
 peccata. Et ait illis: Nescitis parabolā hāc? & quō oēs parabolas  
 cognoscetis? Seminatore ille sermonē seminat. Isti vero sunt, quos  
 alij iuxta viā dicunt vbi seminat sermo, & cū audierint, cōfessim  
 venit satanas, & aufert sermonē q̄ seminat⁹ est in cordibus eorum  
 Et alij sunt similiter q̄ in petrosa semē excipiūt: qui cū audierint  
 sermonē, statim cū gaudio accipiūt illud, & nō hnt radicem in se,  
 sed tēporarij sunt: deinde coorta afflictione aut p̄secutione p̄pter  
 sermonē, cōfessim offendunt. Et alij sunt qui in spinas semē exci-  
 piūt, hi sunt qui sermonē audiūt, & sollicitudines sęculi hui⁹ ac de-  
 ceptio diuitiarū, ceterarūq; reg; cupiditates introeūtes, suffocant  
 sermonē, ac reddiūt infructifer. Et alij sunt qui in terrā bonā semē  
 exceperūt, qui audiūt v̄bū & suscipiūt, & fructificant, ita vt aliud  
 granū adferat triginta, aliud sexaginta, aliud centū. Et dicebat illi-  
 lis: Num lucerna incendiū, vt subter modiū ponat, aut subter le-  
 ctū? Nōne vt super cādelabrū ponat? Nō est em̄ quicq; occultum,  
 qđ nō manifestet: neq; fuit secretū, sed vt in propatulū veniat. Si  
 quis habet aures ad audiēdū, audiat. Et dicebat illis: Videte quid  
 audiatis: Qua mensura metimini, alij metient vobis, & adjiciet



vobis qui auditis: Qui enim habet, dabitur illi: & qui non habet, etiam quod habet, auferet ab eo, & dicebat: Sic est regnum dei, quemadmodum si homo faciat sementem in terram, ac dormiat, atque ille exurgat nocte ac die: segesque germinet, ac surgat in altum dum nescit ille. Vltro enim terra fructificat, primum herbam, deinde spicam, deinde plenum frumentum in spica, cum autem productus fuerit fructus, statim mittit falcem, quoniam adest messis. Et dicebat: Cui assimilabimus regnum dei? aut qua collatione conferemus illud? Est sicut granum sinapis, quod cum seminatum fuerit in terra, minus est omnibus seminibus quae sunt in terra: & cum seminatum fuerit, exurgit, & fit maius omnibus oleribus: & facit ramos magnos, ita ut possint sub umbra eius aues caeli nidificare. Et talibus multis parabolis loquabatur eis sermonem, prout poterant audire, sine parabola vero non loquebatur eis, seorsim autem discipulis suis exponebat omnia. Et ait illis in die illo cum facta esset vespera: Transeamus in vltiorē ripam. Et dimissa turba, assument eum ita ut erat in naui, sed & aliae nauiculae erant cum illo. Et oritur procella venti magna, & fluctus irruebant in nauim, ita ut illa iam impleretur. Et erat ipse in puppi super cervical dormiens, & excitat eum, dicuntque illi: Praeceptor, non est tibi curae, quod perimus? Et excitatus increpauit ventum, dixitque mari: Tace, obmutesce, & coquieuit ventus, factaque est tranquillitas magna, & ait illis: Quid timidi estis adeo? Qui sit ut non habeatis fiduciam? Et timuerunt timore magno, dicebantque inter sese: Quisnam hic est, quia & ventus & mare obediunt?